

Bevidſthed om dets grundlovsmeſſige Ret, vilde det have Magt til at gjennemføre denne, og Folket's Villie vilde da klarere ſpores baade gjennem Lovgivningen og gjennem Styrelſen. Sluttelig omtalte vi nogle Hovedpunkter med Henſyn til de ſpecielle Sager, paa hvilke vi fremdeles agtede at rette vore Beſtræbelſer. Deriblandt vare: Ubegrundede Forrettigheds Afſtæffe, en ligeligere Fordeling af Stattebyrden, og en Nedsættelſe af Tolben paa Livsformøndenheder af Henſyn til de Uformuende. Endelig udtalte vi, at der maatte gjennemføres Forandringer i Bygningsafgiften, at der maatte bringes Ligevægt mellem Statens Indtægter og Udgifter ved en Indtægts- og Formueſtat, at Fæſtegoſet under ſtadigt Henſyn til, at Bondejorden maatte forblive i Bondens Beſiddelſe, burde afſtaffes, at en med Sunigrundlovens Landſtemmende lige Valgret burde ſøges anerkjendt ved en Forandring i Beſtemmelſerne om de kommunale Valg, at Nagsdagens fulde Lovgivningsmyndighed i kirkelige Sager burde hævdes, at Friheden for Folkekirken yderligere burde hævdes og beſæftes ved Lov, at Folkekirken's Præſter burde ſættes paa faſt Lønning, at der burde tillægges Menighederne en afgjørende Indflydelse ved Anſættelſen af Præſter, at Valgmenigheder burde anerkjendes ſom et vedvarende Led i Folkekirken, og at Betingelſerne for deres Dannelſe væſentlig burde lettes med Henſyn til Valget af Præſter og Brugen af Kirker. Der-næſt blev det fremhævet, at Univerſitetsforholdene burde omordnes, at Embedsprovverne burde henlægges under en ſærlig Kommiſſion, at Univerſitetet ved en friere, ikke af nogen Prøve betinget, Udgang, burde ſtilles i mere umiddelbart Forhold til Folket, at de for Statens Regning beſtaaende lærde Stolars Tal burde indſkrænkes, at Almueunderviſningen burde overlades til Kommunernes Seløſtyrelſe under Statens Tilſyn, at Beſtræbelſerne for en bedre Underviſning for de Uformuende burde underſpøttes oſv. Vi udtalte os netop da, i Mai forrige Aar, ſaa klart og afgjørende, fordi det var vor Henſigt at blive overbeviste om, hvorvidt Valgernes ſtore Flerhed var med os i diſe vore Beſtræbelſer, eller hvorvidt de vare imod os. Vi vilde opnaa enten at kunne opgive vore Beſtræbelſer, naar det ſkulde viſe ſig, at Befolkningens ſtore Flerhed ikke delte vore Anſkuelſer, eller at ſtaffe os en forøget Styrke og Støtte fra Befolkningens Side, ſaaledes at vi kunde vinde en ſtørre Udſigt til at kunne gjennemføre diſe Reforme. Befolkningen gik med os; og det nærværende Folkethings Sammenſætning er et ufor-kæfteligt Vidnesbyrd derym. Det er derefter blevet vor Pligt at gjøre vort Bedſte for de forſkjellige Reforme, ſom Befolkningen ſaaledes har tilkendegivet, at den venter ogønſker, og vi vilde ſøgte den Pligt, ſom paahviler os, efter at Valgerne have ſendt os herind, naar vi ikke gjorde vort Bedſte for at ſvare til den Tillid, Befolkningens Flerthal ſaaledes har viiſt os. Vi have

paa den forſigtigſte og lempeligſte Maade ſøgt i denne Samling at faae Erfaring om, hvorvidt det maatte kunne lykkes os med det nuværende Miniſterium at gjennemføre diſe Reforme eller dog nogle af dem. Vi indbragte forſkjellige af diſe Lovforſlag ganſke i ſamme Skikkelse ſom tidligere. Vi have derved viiſt Valgerne, at det var vort Mloor at ville gjøre Vort til at fremme dem, og vi have viiſt Valgerne, at Valgenes Udfald den 20de September f. A. ſaa langt fra har forandret Miniſteriets Stilling til diſe Reforme, at vi meget mere ſtadig have hørt fra de enkelte Miniſtre, at de ikke i nogen Maade have kunnet fravige den Modſtand, de tidligere have reiſt, ja, vi have endog hørt en Miniſter ſige, at han efter diſe Valg endnu mere var bleven beſtyrket i ſin Overbeviſning om, at det vilde være farligt at gaae den Vej. Efter at vi ſaaledes havde viiſt Valgerne, at vi gjorde Vort, og efter at vi havde viiſt, at Miniſteriet ikke vilde gaa med dertil, have vi ſluttet denne Række af forſkjellige ſtore og vigtige Lovforſlag med motiverede Dagsordene, hvori det af Thingets ſtore Flerhed er udtalt, at diſe Reforme ikke kunne ventes tilfredsſtillende Løſte lige overfor det nuværende Miniſterium. Det har maattet glæde Forſlagsſtillerne, at ſelv flere ærede Medlemmer, der ikke kunne ſiges at ſtaa os nær i politiſk Overbeviſning eller i politiſk Tro, dog have forenet deres Stemmer med vore for at udtale, at heller ikke de ventede en tilfredsſtillende Løſning af diſe Reforme ligeoverfor det nuværende Miniſterium, og en ſtor Del af dem, der ikke have troet at kunne gaa med dertil, have dog, i det Mindſte ikke villet lægge deres Stemmer i Vægtſkaalen imod vore Udtalelſer, men have afholdt ſig fra at ſtemme. Dette viſer klarlig, at de dog ikke have troet at kunne give deres Stemmer til at forandre vore Dagsordene eller til at give det nuværende Miniſterium en Bevidnelſe om, at diſe Reforme tilfredsſtillende vilde kunne løſes under Miniſteriet. Vi have tillige havt den Tilfredsſtillelſe, at den ene efter den anden af de paagjældende Miniſtre her have erklæret, at det kun var en ligefrem Kjendsgjerning, at det kun var et Faktum, vi udtalte, idet de meget vel vidſte, at de ikke vare i Overensſtemmelſe med Folkethinget; de kunde ikke have Noget imod diſe Beſlutninger, hvori det udtaltes, at en tilfredsſtillende Ordning af diſe Reforme ikke kunde ventes, ſaa længe det nuværende Miniſterium beſtod. Vi have alſaa fra en Del af de Herrer paa den anden Side i Salen, dels direkte og dels indirekte, ſaaet Medhold i vore Dagsordene, og vi have fra Miniſteriets Side ſaaet en Erkjendelſe af, at det, der udtaltes i dem, var fuldſtændig ſandt og rigtig. Efterat Forholdet havde udviklet ſig ſaaledes, da baade Regjeringen og Folkethinget, hver paa ſin Side, vare enige om, at de ikke kunde arbejde ſammen til Gæld for Landet, blev det Forſlagsſtillerne's Pligt efter vor inderſte Overbeviſ-